

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Octavvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

proculit ex sinu aeterni Patris, præcipi, vt affirmemus, nobis Deum propitium esse propter Mediatorem. Sed humana mens opperta naturali caligine, aut Legis opinione, putat delirare eum, qui affirmat se habere Deum propitium. Aduersus has imaginationes loci habet ipsam vocem Euangelij traditam esse, ideo missum esse Filium Dei, & datam promissionem, vt hoc ipsum credamus & affirmemus.

S E D dicis, Additam esse conditionem Legis. Respondetur, penitentia est necessaria, tamen non pendet remissio ex dignitate, sed certa est propter Christum. Dauid post lapsum agnoscentiam, statuit se vere recipi in gratiam, audita hac voce, Deus abstulit peccatum tuum. Eandem vocem vere affert singulis, quibus penitentiam administratio Euangelij: Et mandatum innuente est, vt filio Dei credamus: **H VNC** **A** **V** **D** **I** **T** **E**. Quamquam humanæ menti hoc statuere videtur absurdum, tamen imaginationis opponamus promissionem & mandatum Dei, vt veritate Deum discamus. Nam vbi non est hæc fides, quæ sentit non esse peccati & exaudiri propter Mediatorem, ibi nulla est inuocatio. Quæ doctrina, quæ iubet dubitare, est Ethnica, & tollit inuocationem.

S E P T I M V M.

Nemo placet, nisi habens novos habitus ortos à Spiritu sancto.
Nemo potest affirmare se habere illos habitus, quia possidentur virtutes similes, ortæ à ratione.
Ergo nemo potest affirmare se placere.

N E G **A** **N** **D** **A** est minor. Etsi enim de reconciliatone nostris habitibus statuendum est, sed ex certa promissione Dei, tamen cum cor erigitur fide in paucibus, seu penitentia, vix erant sunt noui motus spirituales, quibus in inuocatione clamamus Alia Pater, & tamen fiducia intuetur Mediatorem, non nostram cogitationem. Cæterum illud semper addo, ne perseueret voluntas in delictis contra conscientiam: Ideo Iohannes inquit, Si cor nostrum non condemnat nos, fiduciam habemus ad Deum, quod si quid petimus, accipiemus ab eo.

O C T A V V M.

Virtutes Theologicæ sunt distinctæ, Fides, Spes, Dilectio.
Si Fides significat fiduciam, erit idem quod Spes,
Ergo non retinetur distinctio virtutum.

R E S P **O** **N** **D** **E** **O**: Fatemur semper oportere coniunctas dici cum dicimus, Hominem fide iustificari, diximus supra, id innuente correlatiue: Nec significari, quod propter huius virtutis dignitatem multi sumus, sed propter Mediatorem. Sic igitur differt fides a caritate.

obibus, quia est apprehensiva, & applicat nobis promissionem. Item, quia vult & accipit presentem reconciliationem: Spes expectat futuram liberationem. Si scopus teneatur, quod dicitur, propter mediatorem dari remissionem, ut certe omnes pij sciant, facilis postea est explicatio, & sic modus harum tenuium cautionum. Si numerant Fidem inter Theologicas virtutes, necesse est non tantum intelligi noticiam, qualis est in Diabolis: Sed fidem, qua ad Deum accedimus, & eum inuocamus: non accedimus autem in veris paenitentibus, si iudicemus manendum esse in perpetua dubitatione. Nam dubitatio illa parit fugam & odium Dei, ut Rom. 7. de peccatis, quae per Legem sunt, dicitur.

NONVM.

Mala opera merentur aeternas poenas:

Ergo bona opera merentur vitam aeternam.

Consequentia videtur valere à contrarijs.

RESPONDEO: Valeret, si contraria essent pariter integra. Mala integre repugnant Legi Dei, Bona nondum satisfaciunt Legi Dei. Manet enim in Sanctis ingens imbecillitas, etiam cum in rota scissina externa nullus est nauus, & multae sunt excellentes virtutes, ut in Isaiâ & similibus, tamen manent interiora mala multa, dubitationes in inuocatione, multi vitiosi affectus confidentiae, diffidentiae. Item spectra quae Diabolus obijcit, ut inuocationem impediant, quae vocat Paulus, tela ignita, quibus ita sauciantur interdum etiam qui virtute excellunt, ut auri mallent, quam sentire ea vulnera. Item Paulus queritur de colaphis, quos accipit à Diabolo. Item, Mille ego homo, quis me liberabit à corpore mortis huius? In his malis agnoscunt pij imbecillitatem suam, vident se non satisfacere Legi Dei, non sine peccato esse, & in hac humilitate confugiunt ad propitiorem. Hac certamina non norunt hypocritae, qui disciplinam aeternam somniant esse Legis impletionem.

DECIMUM.

Peccatum est odium Dei,

Ergo iusticia est dilectio Dei.

CONCEDENDVM est totum argumentum: Sed considerandum est simul, non esse pariter integra haec contraria: Nam dilectio est languida, & adhuc multis sordibus impedita, & ut antea dixi, accendit Diaboli tela ignita, quae etiam impediunt inuocationem, ut accidit Moyfi ad rupem. Non igitur satisfacit Legi Dei nostra dilectio, nec placet propter propriam perfectionem, sed placet propter mediatorem, ut supra dictum est.

h 5 CVM